

Hän pyyhkii kyyneleet

Simo Papunen

Ei ihminen itse tiedä, käykö hän kohti vihaa vai rakkautta. Kaikki, mikä hänen eteensä tulee, on turhuutta, koska kaikkien kohtalo on sama: niin jumalisen kuin jumalattoman, niin hyvän kuin pahan, puhtaan ja saastaisen, uhraajan ja sen joka ei uhraa. Hyvän käy samoin kuin syntisen, valan vannojan samoin kuin vannomista karttavan. Saarn.9:1-2.

Saarnaajan kirjan tekstejä kannattaa lukea hieman kriittisesti, koska ne voivat sisältää epäilevän sielun pettymystä Jumalaan ja ihmisviisautta. Sitä voi lukea vähän samalla tavalla varoen kuin Jobin ystävien ajatuksia. Saarnaajan kirjaahan pidetään Salomon kirjoittamana ja hänen elämänsä ei kelpaa kokonaisuudessaan esimerkiksi. Mutta varmaan totta on, että ihmisten uskon vaellusta ei voi arvioida sen mukaan, miten "menestyneitä" he ovat elämässään. Emme saisi ajatella vakavasti sairaasta, että hänen jumalasuhteessaan on luultavasti jotakin vialla (vrt.Ps.41). Helposti lankeamme tässä. Johdantojakeemme luvussa Salomo kertoo myös, että eräässä sotajoukkojen saartamassa *Kaupungissa asui köyhä mutta viisas mies. Hän olisi voinut pelastaa kaupungin viisaudellaan, mutta kukaan ei tullut ajatelleeksi sitä köyhää miestä. Saarn.9:15.* On totta, että köyhää ihmistä vähätellään menen tullen, vaikka olisi minkälaisia lahjoja.

Olisi kuitenkin väärin turhautua tähän ja vielä tyhmempää lähteä syyttämään Jumalaa näistä. Malakian kirjassa on tästä muistutus: *Te puhutte uskaliaasti minua vastaan, sanoo Herra. "Miten me olemme puhuneet sinua vastaan?" te kysytte. Olette sanoneet näin: "Turha on palvella Jumalaa. Mitä hyötyä on siitä, että noudatamme hänen käskyjään, palvelemme Herraa Sebaotia ja kuljemme murhe kasvoillamme? Me näemme, kuinka röyhkeät ovat onnellisia, kuinka he menestyvät vaikka ovat tehneet paha. He saavat elää, vaikka ovat koetelleet Jumalan kärsivällisyyttä." Mal.3:13-15.* Jumala antoi kuitenkin tämän "väittelyn" päätteeksi suurenmoisen lupauksen: *Te näette jälleen eron vanhurskaan ja jumalattoman välillä. Te näette, kuka on palvellut Jumalaa ja kuka ei ole häntä palvellut. Mal.3:18.*

On hyvä muistaa myös Jeesuksen antamia lupauksia meille. Hän lupaa rauhan, ilon, vapauden, pelastuksen - kaikenlaisia suurenmoisia lahjoja, mutta muistuttaa myös meitä: *En minä anna teille, niinkuin maailma antaa. Joh.14:27 KR38.*

Muistakaa, että jokainen, joka tekee hyvää, saa siitä palkan Herralta, olipa hän orja tai vapaa. Ef.6:8. Vaikka tämän elämän aikana emme aina erotu eduksemme aikamme jumalattomista, tiedämme, että tulevassa maailmassa saamme osuutemme perinnöstä, saamme hyvän osan uskomme tähden. Täällä voi elämämme vaellus olla raskasta. Voimme joutua ristin kantajiksi niin monella tavalla ja menemään läpi vaikeistakin koetuksista. Mutta Paavali näki varmasti asian oikein, kun hän 'vähätteli' kärsimyksiämme: *Tämä hetkellinen ja vähäinen ahdingkomme tuottaa meille määrättömän suuren, ikuisen kirkkauden. 2.Kor.4:17.*

Ole siis rohkea, rakas ystävä, ja vaella Herran yhteydessä luottavaisin mielin. Ne ahdingot, jotka sinua kohtaavat, kuuluvat asiaan. Jumala antaa sinulle voimia kestää. Kerran, kun olemme perillä, ymmärrämme, miksi ja miten "kaikki yhdessä vaikutti parhaaksemme" (Room.8:28). Kun tämän elämän vaikeudet kohtaavat, nostakaamme katseemme ylös. Tiedämme tämänkin ja elämme sen mukaan: *Jos olemme panneet toivomme Kristukseen vain tämän elämän ajaksi, olemme sääliävimpiä kaikista ihmisistä.1.Kor.15:19.* Älkäämme jääkö sääliäviksi ihmisiksi. Meidän määränpäämme on taivaassa. Siellä meitä odottaa voittopalkinto. Pankaamme toivomme siihen ja annetaan sen toivon toimia sielumme ankkurina (Hepr.6:19). Siellä perillä saamme nähdä Mestariimme kasvoista kasvoihin. Hän kuivaa silmistämme kaikki matkan aikana tulleet kyyneleet (Ilm.7:17)

Copyright © 2013 Uskon kilpi. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net